

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت:

به دنبال نشر لیست به اصطلاح کاندید های انتخابات در "ولسی جرگه" و با مشاهده نام های تنی چند از آنانیکه ادعای سابقه مبارزاتی می کردند، یک تن از گزارشگران پورتال ابتکار به خرچ داده، ضمن طرح یک سؤال مختصر خواست نظر آنانی را در زمینه جویا شود که سابقه مبارزاتی داشته موضعگیری شان در قبال همچو مسایلی می تواند خط فکری طیف وسیعی از هواداران و متعلقین جنبش چپ را در جهت درستی متاثر سازد. به همین سلسله، از نخستین کسی که پرسش به عمل آورده ایم، آقای "ش. آهنگر" است که در ذیل پرسش ما و پاسخ ایشان را تقدیم می داریم:

اداره پورتال AA-AA

فرد دوم: یکی از شخصیت های طراز اول جنبش ملی دموکراتیک

فرد سوم: مبارز نستوه آقای داکتر میر عبدالرحیم عزیز یک تن از متصدیان پورتال

فرد چهارم: داوود فیضی یک تن از فعالین جنبش انقلابی کشور

فرد پنجم: هیوادوال کابلی یک تن از مبارزان آگاه و اندیشمند جنبش انقلابی و همکار قلمی پورتال

فرد ششم: انسان آگاه و وطنخواه شاذ دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی یک تن از متصدیان پورتال

فرد هفتم: احمد برومند یکی از فرزندان رنج و مبارزه و پاسدار خون شهدای به خون خفته جنبش انقلابی

فرد هشتم: نجیب ثاقب شاعر و نویسنده آزدیخواه و یک تن هواداران جنبش انقلابی افغانستان

فرد نهم: حکیم رضائی یک تن از فعالان جنبش انقلابی کشور

بعد از تعارفات معمولی:

سؤال:

در این روزها با اعلام نام نویسی کاندیداهای انتخابات پارلمانی تب وکیل شدن با لا گرفته و عده زیادی، من جمله تنی چند از روشنفکرانی که سابق دم از مبارزه میزدند، نامها و عکسهای شانرا در لیست کاندیدا ها به نمایش گذاشته اند. میخواهم نظر شما را در مورد انتخابات و به ویژه، در شرایط حاکم در افغانستان داشته باشیم.

"بریده باد زبانی که در برابر تجاوز امپریالیسم خاموش بماند!"

پاسخ :

در شرایطی که ساختار اقتصادی- اجتماعی کشور ما افغانستان قبل از اشغال ، مناسبات و شیوه تولید فنودالی، نیمه فنودالی و نیمه مستعمره را احتوا میکرد و نیروهای ملی، دموکرات و انقلابی جامعه در آن زمان ملزم به پیشبرد انقلاب دموکراتیک - ملی بودند، مبارزات پارلمانی از طرف جنبش انقلابی مردود دانسته می شد. در عوض بی تردید ، آن نیروها برای دگرگونی های بنیادی در ساختار اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور ، اشکال متعدد مبارزاتی موثر و لازم دیگری را برای بسیج و متشکل ساختن نیروهای اصلی و فرعی انقلاب و وارد کردن فشار عمده برای شکست و سرنگونی نظام خودکامه و ارتجاعی وابسته و ایجاد یک حکومت مردم سالار ، اختیار و آنرا به پیش میبردند. بر همین مینا می توان پرسید در شرایط حاکمیت استعمار و امپریالیسم در کشور ما، چگونه ممکن است که شریک جرم نیروهای حاکم در قدرت سیاسی شده و در "انتخابات" اداره پوشالی و طنفروشان شرکت نمود؟!

در شرایطی که کشور عزیز ما افغانستان ، مورد هجوم، تجاوز و اشغال نیروهای امپریالیستی، آنهم در شکل غلیظ استعماری آن قرار گرفته باشد ؛ و استقلال و حاکمیت ملی ما را زیر سؤال قرار داده باشد ؛ رسالت و وظیفه تاریخی نیروهای ملی، دموکرات و انقلابی کشور را آمادگی ، بسیج و متشکل ساختن همه نیروها و احاد ملت در زیر شعار استقلال، آزادی و تأمین عدالت اجتماعی تشکیل میدهد. و در چنین حالتی پیشبرد مبارزات ملی- دموکراتیک با عمده ساختن جنبه ملی آن شکل میگیرد.

مجید شهید یکی از رهبران انقلابی و مشعلدار خردمند مبارزات آزادیخواهانه مردم افغانستان ، اصل معیاری را در شرایط تجاوز و اشغال کشور توسط سوسیال امپریالیسم روس فورموله میکند که "بریده باد زبانی که در برابر تجاوز امپریالیسم خاموش بماند!" و شهید " رهبر " یکی از رهبران فرزانه و خردمند دیگر این تبار ، در تداوم آن پروسه، آن اصل معیاری را صراحت داده و چنین تفسیر می نماید که

" هرگونه سازش، ارتباط و همکاری با دشمن عمده و اساسی مردم و مزدوران حلقه بگوش آن به منظور درهم و برهم کردن مناسبات دشمنانه و آشتی ناپذیر ما بآن ، تسلیم طلبی و در نتیجه خیانت ملی است."

پس چگونه ممکن خواهد بود که یک انقلابی نوعی با این همه صراحت کلام و روشن بودن اصل معیاری، و شرایط مشابه کنونی کشور با آن زمان ، در پروسه کنونی اشغال که هیچ نوع تفاوت کیفی نسبت به گذشته ندارد، در تقویت حاکمیت و از جمله " انتخابات" ادراه مستعمراتی شرکت نماید و هنوز هم خود را سواى نیروهای ارتجاعی و وابسته نیرو های اشغالگر (خلق - پرچم و اخوان - طالب) دانست؟ چنین عملی هرگاه سوء تفاهم احتمالی و یا اشتباه ذوقی نباشد ، مطمئناً که نوعی از خود بیگانگی خواهد بود.

بناءً چگونه برخورد، موضع گیری و عملکرد فرد فرد مدعیان راه انقلاب، میتواند هویت ، جایگاه تاریخی و موقعیت کنونی شان را در انقلاب، البته بدون تمایل و رغبت به ناز و کرشمه انحراف راست روانه و یا جست و خیز های بی موقع "چپ" روانه حاکم در جنبش ، مشخص نماید.

در هر حال، هرگاه سنگر های اصلی مبارزاتی توسط نیروهای انقلابی فتح و یا در حال فتح شدن باشد، دق الباب درب پارلمان برای افراد متعهدی که تسمه های مستحکم یک نهاد مسؤول و فعال مبارزاتی را در میان، و اندیشه علمی و انقلابی را باخرد جمعی در سر داشته باشد، ممکن مطرح گردد؛ و در غیر آن هر قدر که یک فرد "مستقل" و یا غیر "مستقل" ، مهارت شنا را همچنان بلد و پندار خیرخواهانه سمت و سودادن ظرفیت خفته در پارلمان را در خیال

بپروراند ، در گنداب پارلمانتاریسم غرق میشود. بنابراین از انرژی آنها، فقط متجاوزین و اشغالگران مستفید،
و از تعفن آن مردم افغانستان متضرر میشود. که هرگز چنین مباد!

پرسنده:

آقای رضائی تشکر از توضیحات تان، امیدواریم برای همیشه شما را با خود داشته باشیم

حکیم رضائی:

از فرصتی که جهت ابراز نظر در زمینه ، برای من فراهم نمودید، ممنون هستم

حکیم "رضائی"